

Δικαιώθηκαν οι εργαζόμενοι του Παπασωτηρίου - Παράνομη και άκυρη η εκ περιτροπής εργασία που τους επιβλήθηκε

Συνάδελφισσες, -οι

Η δικαίωση των τεσσάρων συναδέλφων της εταιρείας Παπασωτηρίου που αντιστάθηκαν στην εργοδοτική ασυδοσία και στην παράνομη επιβολή σε βάρος τους εκ περιτροπής εργασίας δείχνει για μία ακόμη φορά πως οι αγώνες, η αντίσταση, η συλλογικότητα, η αξιοπρέπεια δεν είναι ξεφλημένες έννοιες για ρομαντικούς Δον Κιχώτες αλλά το μοναδικό πραγματικό όπλο που μπορεί να φέρει νίκες και να βελτιώσει τη ζωή των εργαζομένων.

Η ιστορία τους καθόλου πρωτότυπη. Ίδια και अपαράλλαχτη με τις χιλιάδες ιστορίες που διαδραματίστηκαν στον κλάδο του βιβλίου, αλλά και γενικότερα, τα τελευταία χρόνια της λυσσασμένης επίθεσης ενάντια στις εργατικές κατακτήσεις. Οι αντεργατικοί νόμοι κυβέρνησης και τρόικας έστρωσαν το δρόμο και φυσικά οι εργοδότες άδραξαν την ευκαιρία να τσακίσουν κάθε έννοια εργατικού δικαιώματος...

Ίδιο το σενάριο και στον Παπασωτηρίου. Τον Ιανουάριο του 2011 η εργοδοσία, με μπόλικο μνημονιακό αέρα στα πανιά της και με όπλο την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων κάλεσε τους 40 εργαζομένους (στα γραφεία και στην αποθήκη) να υπογράψουν συμβάσεις μερικής απασχόλησης. Φυσικά με πόνο ψυχής (και αυτή!!!) λόγω οικονομικών δυσκολιών. (Την ίδια στιγμή βέβαια άνοιγε καινούριο πανάκριβο κατάστημα στο αεροδρόμιο, ενώ δεν μείωνε ούτε ευρώ τις παχυλές αμοιβές του ΔΣ, που κατά βάση αποτελούνταν από μέλη της οικογένειας Παπασωτηρίου!) Παρόλο που οι συμβάσεις ήταν έωλες και δεν διασφάλιζαν σε τίποτα την προϋπηρεσία των συναδέλφων, η συντριπτική πλειονότητα υπέκυψε στον εκβιασμό και στην πίεση της εργοδοσίας και υπέγραψε.

Οι τέσσερις συνάδελφοι που δικαιώθηκαν σήμερα, αρνήθηκαν να υπογράψουν και κατέφυγαν στον Σύλλογο. Ακολούθησαν διαμαρτυρίες, κινητοποιήσεις, παρεμβάσεις, απεργία στην εταιρεία και συνάντηση στο Υπουργείο Εργασίας, όπου η εταιρεία παρουσιάστηκε ανυποχώρητη. Τελικά αποφάσισε να «τιμωρήσει» τους απείθαρχους με εκ περιτροπής εργασία 4 ημερών. Οι συνάδελφοι δεν υποχώρησαν και πάλι, καθώς ήταν πασιφανές πως η κίνηση αυτή **είχε καθαρά εκδικητικό χαρακτήρα και έγινε για λόγους παραδειγματισμού** (κοινώς, διότι δεν συνεμορφώθηκαν προς τα υποδείξεις!) των εργαζομένων που τόλμησαν να αρνηθούν τη μερική απασχόληση! Επίσης, όπως έκρινε τελικά και το δικαστήριο, ήταν και **παράνομη** γιατί επιβλήθηκε **μόνο** σε αυτούς (τυχαίο; δεν νομίζω), **χωρίς καμιά διαβούλευση**, όπως **ρητά** ορίζει ο νόμος (ο ίδιος νόμος που κατά τ' άλλα μας καθιστά φθηνό, ευέλικτο και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό). Η απόφαση αποκτά ιδιαίτερη σημασία καθώς το ίδιο αίσχος της εκ περιτροπής εργασίας, με τον ίδιο παράνομο τρόπο, συνεχίζεται ως σήμερα. **Τα επιχειρήματα της εργοδοσίας κατέρρευσαν, ενώ ούτε τα ψέματα που επιστράτευσαν (και αποκαλύφθηκαν στο διακαστήριο) μπόρεσαν να καλύψουν την κατάφωρη παραβίαση ακόμα και αυτής της λειψής εναπομείνας εργατικής νομοθεσίας.**

Σε αυτή την κατά τα άλλα κοινότυπη ιστορία ξεχώρισε η ανυποχώρητη και αποφασιστική στάση των συναδέλφων σε μια μάχη δύσκολη και χρονοβόρα. Αναμετρήθηκαν με την εργοδοσία, με την καθημερινή πίεση και τις προστριβές, με το φόβο και την ανασφάλεια που γεννά η αντίσταση όταν όλα τριγύρω συνηγορούν στο να σκύψεις το κεφάλι, να κάνεις και άλλο ένα βήμα πίσω, να σφίξεις τα δόντια και να μη μιλήσεις. **Οι συνάδελφοι σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς πάλεψαν και δικαιώθηκαν. Η νίκη τους είναι νίκη όλων μας. Η στάση τους είναι η καλύτερη απάντηση στον δήθεν ρεαλισμό της υποταγής και της υποχώρησης από την πλευρά των εργαζόμενων «μέχρι να βελτιωθούν τα πράγματα».** Είναι πλέον φανερό πως ο ατομικός δρόμος και η υποταγή δεν μπορούν να εξασφαλίσουν το δικαίωμα ούτε στη δουλειά ούτε στη ζωή. Το αντίθετο. Ήταν και αυτά που διαμόρφωσαν το σημερινό καταθλιπτικό τοπίο των απολύσεων, των μισθών πείνας, της απλήρωτης εργασίας, των ελαστικών ωραρίων, της δουλειάς ακόμα και τις Κυριακές, της εργοδοτικής τρομοκρατίας, των ατομικών συμβάσεων, της ανεργίας...

Ο δρόμος για την ανατροπή αυτής της κατάστασης που μας θέλει δούλους στις σύγχρονες συνθήκες γαλέρας περνάει μέσα από τη συλλογικότητα και την αντίσταση στους χώρους δουλειάς, μέσα από τη συνολική αντεπίθεση του εργατικού κινήματος. Από αυτή τη σκοπιά δίνει τις μάχες και ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου Αττικής, που στάθηκε από την πρώτη στιγμή δίπλα στους συναδέλφους, όπως και σε κάθε εργαζόμενο που θέλει να παλέψει για τα δικαιώματά του. Γιατί ο δικός μας συνδικαλισμός χτίζεται μέσα στις μάχες στους χώρους δουλειάς, στις συνελεύσεις και στις σωματειακές επιτροπές, στις σχέσεις αλληλεγγύης με τους συναδέλφους μας, στο δυνάμωμα του σωματείου.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ - ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΑΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΚΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 11 ΙΟΥΝΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ - ΧΑΡΤΟΥ, ΑΤΤΙΚΗΣ